

36 האור שבא מן חושך הגלות. לכן כתוב בהפטורה
37 בגלוי התכלית להגלות – הענין ד"ויגש" (אחדות)
38 בגאולה העתידה].

39 ועפ"ז יומתק ההמשך ד: פ' ויגש, ההפטורה שלה,
40 פ' ויחי ולאח"ז ספר (ופ') שמות: השלימות דעבודה
41 ד"ויגש" בזמן הגלות – מתגלה ב"הפטורה", (דסיום)
42 הגלות – שנעשה "והיו לאחדים גו' ודוד עבדי נשיא
43 להם לעולם",

44 ובשעה שיהודי יודע שזהו התכלית דעבודתו,
45 נעשה אז מיד בהתחלה "ויחי יעקב בארץ מצרים",
46 ובפרט ברגעים האחרונים של הגלות נעשה אצל כל
47 יהודי (שיעקב קאי על כל יהודי) חיים אמיתיים,
48 באופן שזה חודר בכל מציאותו (גם ה"יעקב" מלשון)
49 עקב שברגל),

50 וזה מביא מיד בהתחלה "ויחי יעקב", חיים נצחיים
51 – (דיעקב אבינו לא מת⁸⁵), בגאולה האמיתית
52 והשלימה. ומסיום ספר הישר⁸⁶, באים לספר שמות,
53 ספר הגאולה⁸⁷, ונעשה "ואלה שמות בני ישראל", "על
54 שם גאולתו נזכרו כאן"⁸⁸, שגאולה זו באה "בשביל .
55 שלא שינו את שמם . . . ראובן ושמעון נחתין ראובן
56 ושמעון סלקין"⁸⁹, כלומר, שאפילו בשמותם
57 (ולבושים), כפי שהם נשמות בגופים למטה ולבושים,
58 לא שינו (כמדובר לעיל החידוש דאחדות דוקא למטה
59 במקום ההתחלקות).

60 י. ובאם הדברים אמורים בכל דורות הגלות –
61 עאכו"כ בדורנו זה, דרא דעקבתא דמשיחא,
62 ה"הפטורה", וסיום הגלות, שכבר "כלו כל הקצין"⁹⁰,
63 ולפי כל הסימנים הגאולה צריכה ומוכרחת כבר לבוא,
64 וכפי שכ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו כבר הכריז כו"כ
65 שנים לפניו, שסיימו הכל, צריך רק "לצחצח את
66 הכפתורים"⁹¹, ולהיות "עמדו הכן כולכם"⁹² שגם זאת
67 כבר – במשך השנים בינתיים – פעלו בפועל במעשה,
68 ו"הנה זה עומד אחר כתלינו"⁹³, הנה הנה באה
69 בפשטות הגאולה,

1 ואז יהי' ההתאחדות דשני המעלות – מעלת יהודה
2 ומעלת יוסף (ולא שיוסף יתבטל) – "והיו לאחדים",
3 כי ע"י גילוי מעלת יהודה, מעלת הביטול, שזה נלקח
4 מעצם הנפש – נעשה שלימות האחדות דכל הדרגות⁸⁰.

5 ט. הלימוד מזה בעבודת האדם:
6 העבודה ד"ויגש" במצרים – אחדות ישראל
7 (השבטים), והמשכת אחדות בעולם ע"י עבודת יעקב
8 ובניו במצרים – מבטאים את תכלית כללות העבודה
9 דבני" במשך הדורות (מעשה אבות סימן לבנים⁸¹),
10 במיצרים וגבולים דעולם, ובפרט בגלות, שכל הגליות
11 נקראות ע"ש מצרים (ע"ש שמצירות לישראל⁸²) –
12 שבהמצאם בעלמא דפרודא, ובזמן הגלות, כשבני"
13 "מפוזר ומפורד בין העמים" – עליהם להתאחד
14 ("ויגש"), ולפעול "ויגש" גם בעולם – ע"י בירור
15 העולם, עד התחנות ביותר, ולגלות שם את האל"ף
16 דאלופו של עולם, ה' אחד.

17 ועי"ז שישנו ה"ויגש" – החל מהאחדות בין בני"
18 (ועי"ז – המשכת אחדותו ית' בעולם, להכניס את
19 האל"ף בגלות, "גולה"), ה"ז מבטל סיבת הגלות
20 (שנאת חנם ופירוד הלבבות⁸³), וכשבטלה הסיבה
21 בדרך ממילא בטל המסובב ובאה הגאולה (גולה יחד
22 עם האל"ף דאלופו של עולם) – "אני לוקח את בני
23 ישראל מבין הגויים אשר הלכו שם וקבצתי אותם
24 מסביב גו' ועשיתי אותם לגוי אחד גו' ומלך אחד יהי'
25 לכולם גו' ודוד עבדי נשיא להם לעולם גו'", וכך נפעל
26 גם בעולם – "וידעו הגוים כי אני ה'", כמ"ש
27 בהפטורה דפ' ויגש – (שמבטא) הגמר ושלימות דתוכן
28 הפרשה.

29 [וי"ל הטעם למה הענין (תוכן פ' ויגש – אחדות
30 במקום ההתחלקות) נמצא בגלוי דוקא בהפטורה – כי
31 תקנת ההפטורה באה ע"י חושך הגלות: "פעם⁸⁴ א'
32 גזרו שמד על ישראל שלא יקראו בתורה וקראו
33 בנביאים מענין הפרשה כו' ואח"כ כשבטלה הגזירה
34 וחזרו לקרות בתורה התקינו שיהא א' קורא בנביא
35 כו'"; כלומר, קריאת ההפטורה הוא ביטוי בגלוי דיתרון

(85) תענית ה, ב.

(86) ע"ז כה, א.

(87) רמב"ן ס"פ פקודי. וראה ב"ר פ"ג, ה.

(88) שמו"ר פ"א, ה.

(89) ויק"ר פל"ב, ה. שהש"ר פ"ד, יב (א). ועוד.

(90) סנהדרין צז, ב.

(91) שיחת שמח"ת תרפ"ט.

(92) אגרות קודש אדמו"ר מהוריי"צ ח"ד ריש ע' רעט. וש"נ.

(93) "קול קורא" ב"הקריאה והקדושה" סיון תש"א (אגרות קודש

אדמו"ר מהוריי"צ ח"ה ס"ע שסא ואילך) בסופו.

מפני מעלת הביטול שלו (סד"ה ועבדי דוד תרצ"ט). ועפ"ז יש לומר
גם הדיוק "ועבדי" – שמורה על תכלית הביטול (וראה המשך תרס"ו
שם ע' תקלא ואילך, שיהודה הוא דרגת עבר).

(80) ראה לקו"ש חכ"ה ע' 264 ואילך ובהערות שם.

(81) ראה תנחומא לך לך ט. ב"ר פ"מ, ו. רמב"ן עה"ת לך לך יב,

ו. ועוד. וראה לקו"ש חט"ו ע' 67.

(82) ב"ר פט"ז, ה.

(83) יומא ט, א.

(84) שו"ע ואדמו"ר או"ח ר"ס רפד. וראה אנציקלופד" תלמודית

בערכו.